

Streszczenie decyzji Komisji
z dnia 4 lutego 2015 r.
dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
oraz art. 53 Porozumienia EOG

(Sprawa AT.39861 – Yen Interest Rate Derivatives)

(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 432)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(2017/C 305/08)

W dniu 4 lutego 2015 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat”) oraz art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”). Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ Komisja niniejszym publikuje nazwy stron oraz główną treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadniony interes przedsiębiorstw w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych.

1. WPROWADZENIE

1. Przedmiotowa decyzja dotyczy sześciu oddzielnych przypadków dwustronnego zachowania antykonkurencyjnego odnoszącego się do instrumentów pochodnych stopy procentowej dla jena japońskiego („instrumenty pochodne stopy procentowej dla jena” lub „YIRD”) opartych na stopie procentowej LIBOR dla jena japońskiego („JPY LIBOR”), w których to zachowaniach adresaci decyzji uczestniczyli jako pośrednicy.
2. Antykonkurencyjne zachowanie zaangażowanych banków polegało na prowadzeniu rozmów na temat poziomu przyszłych prognoz JPY LIBOR, przedstawianiu preferencji co do kierunku zmian JPY LIBOR w przyszłości oraz wymianie szczególnie chronionych informacji handlowych⁽²⁾. ICAP ułatwiało jako broker dopuszczanie się przedmiotowego zachowania, pośrednicząc w kontaktach noszących znamiona umowy (w jednym z przypadków), a także kontaktując się z innymi bankami będącymi członkami panelu ustalającego JPY LIBOR lub rozpowszechniając informacje za pośrednictwem zmanipulowanych codziennych „ustaleń”⁽³⁾ w celu wywarcia wpływu na prognozy JPY LIBOR zgodnie z kierunkiem odpowiadającym uczestnikom danego zachowania (w pozostałych pięciu przypadkach).
3. JPY LIBOR i Euroyen TIBOR to ważne referencyjne stopy procentowe (zwane także wartościami odniesienia) dla wielu instrumentów finansowych denominowanych w jenach japońskich. JPY LIBOR była ustalana przez Brytyjskie Stowarzyszenie Bankowców (British Bankers Association, BBA), a Euroyen TIBOR przez Japońskie Stowarzyszenie Bankowców (Japanese Bankers Association, JBA). Stopy ustalano codziennie dla różnych okresów zapadalności (okresów spłacania kredytu) na podstawie prognoz przedstawianych przez banki będące członkami paneli JPY LIBOR i Euroyen TIBOR. Banki te były proszone o przedkładanie każdego dnia sesyjnego i przed określoną godziną szacunkowych stóp procentowych, po których ich zdaniem mogłyby one pożyczać na londyńskim międzybankowym rynku pieniężnym niezabezpieczone środki w rozsądnej wielkości rynkowej (w przypadku JPY LIBOR), lub szacunków dotyczących tego, co uważały za obowiązujące stopy rynkowe dla transakcji między głównymi bankami na japońskim rynku offshore (w przypadku Euroyen TIBOR) dla różnych okresów zapadalności. BBA i JBA obliczały następnie, na podstawie średniej z tych prognoz, wyłączając jednocześnie cztery (w przypadku BBA) i dwie (w przypadku JBA) najwyższe i najniższe zgłoszone prognozy, codzienne stopy JPY LIBOR i Euroyen TIBOR w odniesieniu do każdego okresu zapadalności. Otrzymywane w ten sposób stopy były niezwłocznie publikowane i udostępniane opinii publicznej każdego dnia sesyjnego.
4. Stopy procentowe JPY LIBOR i Euroyen TIBOR znajdują odzwierciedlenie między innymi w cenach YIRD, które są produktami finansowymi będącymi przedmiotem handlu na całym świecie, wykorzystywanymi przez korporacje, instytucje finansowe, fundusze hedgingowe i inne przedsiębiorstwa do zarządzania ekspozycją na ryzyko stopy procentowej (hedging, zarówno w odniesieniu do pożyczkobiorców, jak i inwestorów) lub w celach spekulacyjnych.
5. Najbardziej powszechnymi instrumentami pochodnymi stopy procentowej dla jena są: (i) kontrakty terminowe na stopę procentową, (ii) swapy stóp procentowych, (iii) opcje na stopy procentowe oraz (iv) kontrakty terminowe typu futures na stopę procentową. YIRD mogą być przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub – w przypadku kontraktów terminowych typu futures na stopę procentową – przedmiotem obrotu giełdowego. Zazwyczaj w przypadku wszystkich tych produktów uwzględnia się zmienną stopę oprocentowania (referencyjna stopa procentowa kontraktu) i stałą stopę oprocentowania. Stałe stopy oprocentowania odzwierciedlają oczekiwania rynku co do przyszłych referencyjnych stóp procentowych; zwyczajowo obliczają je instytucje finansowe uczestniczące w obrocie YIRD na podstawie tzw. krzywej rentowności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Jedno z naruszeń dotyczyło także instrumentów pochodnych stopy procentowej dla jena opartych na stopie Euroyen TIBOR.

⁽³⁾ Arkusz kalkulacyjny przekazywany szeregowi instytucji finansowych każdego dnia sesyjnego przez ICAP, zawierający informacje na temat obowiązujących stóp oprocentowania dla banków japońskich i banków offshore w odniesieniu do wszystkich okresów zapadalności JPY LIBOR oraz tabelę zatytułowaną „sugerowane stopy”, przedstawiającą sugerowane prognozy JPY LIBOR dla wszystkich okresów zapadalności w danym dniu sesyjnym.

6. Przedmiotowa decyzja jest skierowana do następujących podmiotów prawnych należących do przedsiębiorstwa ICAP (dalej „adresaci”):
- ICAP plc;
 - ICAP Management Services Ltd;
 - ICAP New Zealand Limited.

2. OPIS SPRAWY

2.1. Procedura

7. Postępowanie wszczęto na podstawie wniosku o zwolnienie z grzywny złożonego przez UBS w dniu 17 grudnia 2010 r. W dniu 20 kwietnia 2011 r. Komisja skierowała do wielu przedsiębiorstw działających w sektorze YIRD wezwania do udzielenia informacji. W dniu [...] Citigroup złożyło wniosek o zwolnienie z grzywny lub złagodzenie kar. W dniu [...] Deutsche Bank złożyło wniosek o zmniejszenie grzywien. W dniu [...] RP Martin złożyło wniosek o zmniejszenie grzywien. W dniu [...] RBS złożyło wniosek o zmniejszenie grzywien.
8. W dniu 12 lutego 2013 r. Komisja wszczęła postępowania zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 przeciwko UBS AG i UBS Securities Japan Co., Ltd., The Royal Bank of Scotland Group plc i The Royal Bank of Scotland plc; Deutsche Bank Aktiengesellschaft; Citigroup Inc. i Citigroup Global Markets Japan Inc.; JPMorgan Chase & Co i JPMorgan Chase Bank, National Association i J.P. Morgan Europe Limited; oraz R.P. Martin Holdings Ltd i Martin Brokers (UK) Ltd. W dniu 29 października 2013 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, o numerze referencyjnym C(2013) 7395, skierowane do wymienionych stron.
9. W dniu 29 października 2013 r. Komisja wszczęła postępowanie zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 przeciwko ICAP plc, ICAP Management Services Ltd i ICAP New Zealand Limited.
10. W dniu 31 października 2013 r. odbyły się rozmowy ugodowe z ICAP. W dniu 12 listopada 2013 r. ICAP poinformowało Komisję, że nie chce już uczestniczyć w rozmowach ugodowych.
11. W dniu 4 grudnia 2013 r. Komisja przyjęła decyzję zakazującą i nakładającą grzywny, o numerze referencyjnym C(2013) 8602/7 („decyzja w sprawie ugody”), skierowaną do przedsiębiorstw, o których mowa w motywie (8).
12. W dniu 6 czerwca 2014 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń skierowane do ICAP plc, ICAP Management Services Ltd i ICAP New Zealand Limited, o numerze referencyjnym C(2014) 3768 final. ICAP przedstawiło Komisji swoje uwagi na temat zgłoszonych wobec niego zastrzeżeń na piśmie w dniu 14 sierpnia 2014 r. oraz ustnie podczas przesłuchania, które odbyło się w dniu 12 września 2014 r.
13. Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydał pozytywną opinię w dniu 30 stycznia 2015 r., a Komisja przyjęła decyzję w dniu 4 lutego 2015 r.

2.2. Adresaci decyzji i czas trwania naruszenia przepisów

14. W omawianym przypadku Komisja określiła następujących sześć dwustronnych naruszeń⁽¹⁾ oraz następujący czas uczestnictwa przedsiębiorstwa w każdym z tych naruszeń:
- naruszenie z 2007 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem]:
 - [podmiot niebędący adresatem]: 8 lutego 2007 r. – 1 listopada 2007 r.
 - [podmiot niebędący adresatem]: 8 lutego 2007 r. – 1 listopada 2007 r.
 - ICAP: 14 sierpnia 2007 r. – 1 listopada 2007 r.
 - naruszenie z 2008 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem]:
 - [podmiot niebędący adresatem]: 7 maja 2008 r. – 3 listopada 2008 r.
 - [podmiot niebędący adresatem]: 7 maja 2008 r. – 3 listopada 2008 r.
 - ICAP: 28 sierpnia 2008 r. – 3 listopada 2008 r.
 - naruszenie z lat 2008–2009, którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem]:
 - [podmiot niebędący adresatem]: 18 września 2008 r. – 10 sierpnia 2009 r.
 - [podmiot niebędący adresatem]: 18 września 2008 r. – 10 sierpnia 2009 r.

⁽¹⁾ Dodatkowo, w decyzji przyjętej w dniu 4 grudnia 2013 r. zidentyfikowano także „naruszenie z 2007 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem]”, w którym ICAP nie brało udziału.

- [podmiot niebędący adresatem]: 29 czerwca 2009 r. – 10 sierpnia 2009 r.
 - ICAP: 22 maja 2009 r. – 10 sierpnia 2009 r.
- d) naruszenie z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem]:
- [podmiot niebędący adresatem]: 3 marca 2010 r. – 22 czerwca 2010 r.
 - [podmiot niebędący adresatem]: 3 marca 2010 r. – 22 czerwca 2010 r.
 - ICAP: 3 marca 2010 r. – 22 czerwca 2010 r.
- e) naruszenie z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem]:
- [podmiot niebędący adresatem]: 26 marca 2010 r. – 18 czerwca 2010 r.
 - [podmiot niebędący adresatem]: 26 marca 2010 r. – 18 czerwca 2010 r.
 - ICAP: 7 kwietnia 2010 r. – 7 czerwca 2010 r.
- f) naruszenie z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem]:
- [podmiot niebędący adresatem]: 28 kwietnia 2010 r. – 3 czerwca 2010 r.
 - [podmiot niebędący adresatem]: 28 kwietnia 2010 r. – 3 czerwca 2010 r.
 - ICAP: 28 kwietnia 2010 r. – 2 czerwca 2010 r.

2.3. Krótki opis naruszeń

2.3.1. Antykonkurencyjne praktyki banków uczestniczących

15. Strony (banki), które dopuściły się przedmiotowych naruszeń, stosowały następujące praktyki antykonkurencyjne:

- a) traderzy z banków uczestniczących w przedmiotowych naruszeniach przy różnych okazjach omawiali bezpośrednio (a w przypadku [podmiotu niebędącego adresatem] i [podmiotu niebędącego adresatem] w naruszeniu z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem] – pośrednio przez ICAP) prognozy JPY LIBOR dla niektórych okresów zapadalności w przypadku co najmniej jednego z odnośnych banków, w rozumieniu, iż może to być korzystne dla pozycji terminowych w odniesieniu do YIRD w przypadku co najmniej jednego z traderów biorących udział w tych dyskusjach. W tym celu co najmniej jeden z traderów zwracał się, lub okazywał gotowość do zwrócenia się, do osób odpowiedzialnych za składanie prognoz dotyczących JPY LIBOR w jego odnośnym banku z propozycją przedstawienia BBA stóp określonych zgodnie z pewnym kierunkiem lub też – w kilku przypadkach – stóp na określonym poziomie;
- b) traderzy z banków uczestniczących w przedmiotowych naruszeniach przekazywali sobie wzajemnie lub otrzymywali od siebie nawzajem (w przypadku [podmiotu niebędącego adresatem] i [podmiotu niebędącego adresatem] w naruszeniu z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem] – pośrednio przez ICAP), przy pewnych okazjach, szczególnie chronione informacje handlowe dotyczące ich pozycji terminowych lub prognoz przyszłych stóp procentowych JPY LIBOR co najmniej jednego z ich odnośnych banków. W naruszeniu z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem] wspomniane przekazywanie lub otrzymywanie informacji dotyczyło także niektórych przyszłych prognoz Euroyen TIBOR co najmniej jednego z odnośnych banków.

2.3.2. Ułatwianie udziału w różnych naruszeniach przez pośredników finansowych

2.3.2.1. Pośrednictwo [podmiotu niebędącego adresatem]

16. [Podmiot niebędący adresatem] pośredniczył w naruszeniu z lat 2008–2009, którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem] w okresie od dnia 29 czerwca 2009 r. do dnia 10 sierpnia 2009 r. – na wniosek [podmiotu niebędącego adresatem] [podmiot niebędący adresatem] obiecał nawiązanie kontaktu, a przy co najmniej kilku okazjach taki kontakt rzeczywiście nawiązał, z szeregiem banków należących do panelu ustalającego stopy procentowe JPY LIBOR, które nie uczestniczyły w naruszeniu, w celu wywarcia wpływu na prognozy tych banków dotyczące JPY LIBOR. [Podmiot niebędący adresatem] nie był świadomy tego faktu.

2.3.2.2. Pośrednictwo ICAP

17. ICAP pośredniczyło w naruszeniu z 2007 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem] w okresie od dnia 14 sierpnia 2007 r. do dnia 1 listopada 2007 r. – na wniosek [podmiotu niebędącego adresatem] ICAP starało się wywrzeć wpływ na niektóre banki należące do panelu ustalającego stopy procentowe JPY LIBOR, które nie uczestniczyły w naruszeniu, poprzez (i) przekazywanie im informacji wprowadzających w błąd za pomocą tzw. „ustaleń” lub (ii) bezpośrednie nawiązanie z nimi kontaktu, aby przedstawiły one stopy procentowe JPY LIBOR zgodne z oczekiwaniami [podmiotu niebędącego adresatem]. [Podmiot niebędący adresatem] nie był świadomy tego faktu.

18. ICAP pośredniczyło w naruszeniu z 2008 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem] w okresie od dnia 28 sierpnia 2008 r. do dnia 3 listopada 2008 r. – na wniosek [podmiotu niebędącego adresatem] ICAP starało się wywrzeć wpływ na niektóre banki należące do panelu ustalającego stopy procentowe JPY LIBOR, które nie uczestniczyły w naruszeniu, poprzez (i) przekazywanie im informacji wprowadzających w błąd za pomocą tzw. „ustaleń” lub (ii) bezpośrednie nawiązanie z nimi kontaktu, aby przedstawiły one stopy procentowe JPY LIBOR zgodne z oczekiwaniami [podmiotu niebędącego adresatem]. [Podmiot niebędący adresatem] nie był świadomy tego faktu.
19. ICAP pośredniczyło w naruszeniu z lat 2008–2009, którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem] w okresie od dnia 22 maja 2009 r. do dnia 10 sierpnia 2009 r. – na wniosek [podmiotu niebędącego adresatem] ICAP starało się wywrzeć wpływ na niektóre banki należące do panelu ustalającego stopy procentowe JPY LIBOR, które nie uczestniczyły w naruszeniu, poprzez (i) przekazywanie im informacji wprowadzających w błąd za pomocą tzw. „ustaleń” lub (ii) bezpośrednie nawiązanie z nimi kontaktu, aby przedstawiły one stopy procentowe JPY LIBOR zgodne z oczekiwaniami [podmiotu niebędącego adresatem]. [Podmiot niebędący adresatem] nie był świadomy tego faktu.
20. ICAP pośredniczyło w naruszeniu z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem] w okresie od dnia 3 marca 2010 r. do dnia 22 czerwca 2010 r., zapewniając komunikację pomiędzy traderem [podmiotu niebędącego adresatem] i traderem [podmiotu niebędącego adresatem] i umożliwiając w ten sposób stosowanie przez nich antykonkurencyjnych praktyk.
21. ICAP pośredniczyło w naruszeniu z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem] w okresie od dnia 7 kwietnia 2010 r. do dnia 7 czerwca 2010 r. – na wniosek [podmiotu niebędącego adresatem] ICAP starało się wywrzeć wpływ na niektóre banki należące do panelu ustalającego stopy procentowe JPY LIBOR, które nie uczestniczyły w naruszeniu, poprzez (i) przekazywanie im informacji wprowadzających w błąd za pomocą tzw. „ustaleń” lub (ii) bezpośrednie nawiązanie z nimi kontaktu, aby przedstawiły one stopy procentowe JPY LIBOR zgodne z oczekiwaniami [podmiotu niebędącego adresatem]. [Podmiot niebędący adresatem] nie był świadomy tego faktu.
22. ICAP pośredniczyło w naruszeniu z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem] w odniesieniu do YIRD, których podstawą była stopa procentowa LIBOR dla jena japońskiego ⁽¹⁾, w okresie od dnia 28 kwietnia 2010 r. do dnia 2 czerwca 2010 r. – na wniosek [podmiotu niebędącego adresatem] ICAP starało się wywrzeć wpływ na niektóre banki należące do panelu ustalającego stopy procentowe JPY LIBOR, które nie uczestniczyły w naruszeniu, poprzez (i) przekazywanie im informacji wprowadzających w błąd za pomocą tzw. „ustaleń” lub (ii) bezpośrednie nawiązanie z nimi kontaktu, aby przedstawiły one stopy procentowe JPY LIBOR zgodne z oczekiwaniami [podmiotu niebędącego adresatem]. [Podmiot niebędący adresatem] nie był świadomy tego faktu.

2.3.3. Zakres geograficzny

23. Zakres geograficzny każdego z sześciu naruszeń w przypadku wszystkich odnośnych uczestników obejmował całe terytorium EOG.

2.4. Środki zaradcze

24. W przypadku niniejszej decyzji zastosowanie mają wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. ⁽²⁾. Komisja nakłada grzywny na przedsiębiorstwa, do których skierowana jest przedmiotowa decyzja.

2.4.1. Podstawowa kwota grzywny

25. W wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien zawarto jedynie ograniczone wskazówki co do obliczania wysokości grzywien, które można nałożyć na pośredników takich jak ICAP, nieprowadzących bezpośredniej działalności w sektorze objętym kartelem, tj. sektorze instrumentów pochodnych stopy procentowej, do celów przedmiotowych naruszeń. W konsekwencji kwota podstawowa dla ICAP w odniesieniu do każdego z naruszeń jest ustalana zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1/2003, orzecznictwa oraz pkt 37 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r., z odzwierciedleniem wagi, okresu trwania i charakteru jego uczestnictwa, a także potrzeby zapewnienia, że nałożone grzywny będą mieć odpowiedni efekt odstraszający.
26. Oceniając wagę naruszeń, Komisja uwzględnia następujące fakty: każde z naruszeń należy ze względu na swój charakter do najpoważniejszych ograniczeń konkurencji; zakres geograficzny każdego z naruszeń obejmował całe terytorium EOG; działania mające znamiona zmywu dotyczyły wskaźników finansowych.
27. Dokonując obliczeń wysokości grzywien, które zostaną nałożone na adresatów przedmiotowej decyzji, Komisja bierze również pod uwagę okres trwania uczestnictwa ICAP w każdym z sześciu naruszeń.

⁽¹⁾ Chociaż antykonkurencyjne praktyki [podmiotu niebędącego adresatem] i [podmiotu niebędącego adresatem] w naruszeniu z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem] dotyczyły YIRD, których podstawą była stopa procentowa LIBOR dla jena japońskiego i stopa Euroyen TIBOR, pośrednictwo ICAP w naruszeniu z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem] odnosiło się wyłącznie do YIRD, których podstawą była stopa procentowa LIBOR dla jena japońskiego.

⁽²⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, s. 2.

28. W odniesieniu do każdego z naruszeń Komisja uwzględni fakt, że ICAP uczestniczyło w nich w charakterze pośrednika, czyli pełniło funkcję odmienną od funkcji banków uczestniczących w odnośnych naruszeniach. W związku z tym, dokonując ustalenia podstawowej kwoty należnej od ICAP w przypadku każdego naruszenia, Komisja stosuje odpowiedni współczynnik redukcji.

2.4.2. Dostosowania kwoty podstawowej: okoliczności obciążające i łagodzące

29. W odniesieniu do adresatów przedmiotowej decyzji nie istnieją żadne okoliczności obciążające ani łagodzące w odniesieniu do żadnego z naruszeń.

2.4.3. Zastosowanie pułapu 10 % obrotów

30. Zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 wartość grzywny nałożonej za każde naruszenie nie może przekraczać 10 % całkowitego obrotu przedsiębiorstwa uzyskanego w roku obrotowym poprzedzającym decyzję Komisji.

31. W tym przypadku żadna z grzywien nie przekracza 10 % całkowitego obrotu ICAP uzyskanego w roku obrotowym poprzedzającym niniejszą decyzję.

3. WNIOSEK: Ostateczne kwoty poszczególnych grzywien, jakie należy nałożyć zgodnie z przedmiotową decyzją

32. Na podstawie art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 nałożono następujące grzywny:

Naruszenie	Grzywny (w EUR)
naruszenie z 2007 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem]	1 040 000
naruszenie z 2008 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem]	1 950 000
naruszenie z lat 2008–2009, którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem]	8 170 000
naruszenie z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem]	1 930 000
naruszenie z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem]	1 150 000
naruszenie z 2010 r., którego dopuścił się [podmiot niebędący adresatem]/[podmiot niebędący adresatem]	720 000